

[Simonsen.]

grundlag af den grundige debat, vi har haft under anden behandling, tror jeg, at vi efterhånden har fået så meget materiale frem, at det må stå klart for enhver, at der er mange, mange tvivlsspørgsmål omkring denne lovgivning. Om et øjeblik skal vi formentlig også se, at et knebent flertal majoriserer lovforslaget igennem, medmindre hr. Poul Dam i sidste øjeblik skulle tage konsekvensen af sin som sædvanlig fornuftige og velmotiverede tale under anden behandling.

Vi havde til anden behandling stillet en række ændringsforslag, som blev nedstemt, ændringsforslag, som i sig selv ville betyde et vældigt fremskridt på dagpengeområdet, ændringsforslag, som socialt set fulgte socialreformkommissionens intentioner, ændringsforslag, som økonomisk set var realistiske og hvilede på et fornuftigt grundlag. Det har altså ikke skortet på vilje til at være med til at løse problemerne på dette område og gennemføre en moderniseret dagpengeordning.

Men i det hellige lighedsprincips navn har regeringen ønsket, at det gode, som funktionærerne har i dag med løn under sygdom, på én gang skulle indføres for samtlige lønarbejdere. Det er en argumentation, som umiddelbart lyder logisk, men som i virkeligheden hviler på et urealistisk grundlag. Det gode, som funktionærerne gennem mange år har haft i form af løn under sygdom, er et gode, som er en del af ansættelsesforholdet, og som man som følge deraf også betaler i forbindelse med selve lønfastsættelsen. Jeg er overbevist om, at regeringen kan få megen viden om dette fra visse af LOs organisationer. Jeg behøver ikke at nævne navne, men er overbevist om, at hvis man går derhen og søger råd om disse ting, vil man få at vide, at den diskussion om lighedsprincippet, som man her anvender som argumentation, i virkeligheden er urealistisk.

Det hævdes, at oppositionen er bange for de penge, der skal anvendes her, og hertil vil jeg sige: ja, vi er bange for de penge, der skal anvendes, og vi er bange, fordi vi i kølvandet af dette må se muligheden for en række problemer, bl. a. beskæftigelsesvanskeligheder. Det er fra flere sider sagt, at

det her kun drejer sig om at omfordele nogle penge, men jeg har meget svært ved at forstå, hvordan man i argumentationen kan tage dette ud af den økonomiske helhed og sige, at det kun drejer sig om en omfordeling. Med det ændringsforslag, som lige er vedtaget til dette lovforslag, vil det blive sådan, at de meget risikoranter virksomheder ingen mulighed får for at friholde sig, de skal betale dagpengene i samtlige 5 uger, og det er uden karenstage. Det kan ikke undgås efter det materiale, som udvalget har fået fra de fire store fynske virksomheder og fra Ålborg Værft, at udgifternes stigning bliver så omfattende, at der kan blive tale om problemer med beskæftigelsen. Derfor er det konservative folkeparti bange, ikke for intentionerne, men for den økonomiske rækkevidde af dette forslag, og det er for os ufatteligt, at regeringen tør påtage sig dette ansvar. Med den fare, som der ikke mindst i denne forbindelse ligger for beskæftigelsen, forsvinder, så vidt jeg kan se, diskussionen om lighedsprincippet ud i den blå luft.

Jeg vil også bede regeringen tænke på, at der her er tale om en reform, som er så ambitiøs i sit indhold, at der er risiko for, at praksis i forbindelse med reformen ikke kommer til at svare til intentionerne. Man kan gøre en reform så omfattende, at den giver tilbageslag, og jeg er overbevist om, at det vil vise sig.

Ministeren har ved anden behandling og ved andre lejligheder næsten rost sig af, at man i forbindelse med denne diskussion om dagpengereformen har set en markant forskel mellem en borgerlig og en socialdemokratisk regering. Jeg synes i og for sig ikke, at ministeren har noget at være stolt af, når vi tænker på, hvordan man gennem mange år — også under socialdemokratiske regeringer — har tilstræbt enighed omkring sociale love og sociale reformer og også opnået den. Og dernæst vil jeg sige til ministeren, at såfremt hun i forbindelse med denne hoveren tænker på, at der er forskel på den sociale indstilling, er jeg bange for, at hun tager meget fejl. Men hvis ministeren tænker på den økonomiske ansvarlighed, så har ministeren ret, så ser vi klart forskellen mellem en borgerlig og en socialdemokratisk regering.

Jeg har meget svært ved at forstå regeringens og socialministerens iver efter at få